

فتحی: باهدف پشتیبانی از امنیت غذایی کشور و تثبیت قیمت‌ها در بازار داخلی، با نظر هیات دولت، ارز تخصیصی برای تأمین نهاده‌های دامی و واردات برخی کالا‌های اساسی مجدد به نرخ ترجیحی بازگشت

ارز هم می‌رود تا باروری دوش خود را کاهش دهد. این کار برای این انجام می‌شود که توازن بین تراز تجاری و منابع دولت به وجود بیاید. دولت وارد دیو رکابطل می‌شود که مدام از سویی باید با نرخ پایین ارز از جیب خود واردات کند و از طرف دیگر برای حل کسری خود مدام ارزش پول را کاهش دهد که این چرخه برای اقتصاد هر کشوری مهلک است.

بی‌ارزش شدن کردن کار و تولید

حیدری تأکید کرد: متأسفانه در سال‌های اخیر به شکل گسترده‌ای به این چرخه ضدتولید ادامه داده‌ایم و در نتیجه، ارزش تولید و کار را پایین برده‌ایم. در شرایطی که منافع اقتصادی به‌خارج از بخش تولید منتقل می‌شود، اصلاحات دشوار می‌شود. راحل البته مشخص است و بارها بر «انضباط مالی» و ضرورت «کنترل بودجه دولت» تأکید شده است. وقتی بودجه‌های دولت در محل‌های غیر ضرور خرج می‌شود و این مخارج به‌صورت وحشتناکی گسترش می‌یابد، بایدمنتظر چنین تبعاتی نیز باشیم. تبعات این سیاست یادشده، گریبان حقوق‌گیران و کارگران را می‌گیرد و حاصل آن بازگشت دولت به نظام‌های جبرانی است که در گذشته آنها را تعطیل کرده است. می‌بینیم که سیاست‌هایی مانند پرداخت کالابرگ، پاره نقدی، افزایش حمایت‌های تخفیفی و حتی ارز ترجیحی، گاه وبیگاه توسط دولت به‌همین دلیل بازمی‌گردد. پاپ رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری در پایان یادآور شد: البته این نسخه‌ها غالباً شفابخش نیستند، ریشه مشکل که موضوع مخارج دولت و انضباط مالی آن و شوک‌های مدام قیمتی برای تأمین این مخارج است، باید حل شود تا بتوان از یک سیاست حمایتی مثل یارانه، کالابرگ، ارز ترجیحی و انواع سوبسیدهای حمایتی استفاده کرد و گرنه هر اقدامی صورت بگیرد، باز هم در موج‌های تورمی و گرانی و رانت ناشی از وضعیت حاکم بر اقتصاد کشور، بر باد خواهد رفت.

آن و کارگرانی که در چنین شرایطی آسیب دیده‌اند بر نامه داشته باشد. البته تفاوتی نمی‌کند کارفرمایان خرد که کارگران روزمزد دارند در چنین موقعیتی آنهاهم دچار آسیب می‌شوند. بنابراین باید روش‌کنند دولت به این کسب و کارها عماد کارگر و کارفرما کمک کند. این عضو شورای عالی کار تأکید کرد: در این جنگ ۱۲ روزه خیلی از کارفرماها هرخصی اجباری ندارند بلکه در قالب دوری از حقوق کارگران خود را پرداخت کردند. در واقع چون شرایط ویژه بود مردم بیشتر از یکدیگر پشتیبانی و حمایت کردند.

جوانی در پایان گفت: نمی‌توان فقط از دولت انتظار حمایت داشت و در این شرایط امیدوارم کارگران و کارفرماها یکدیگر هم‌رازی داشته باشند تا به سلامت از این مقطع زمانی عبور کنیم.

تعداد و نوع آنها منتشر شود تا بار مالی آن برای دولت مشخص شود و بتوانیم امکان تداوم آن را به عنوان یک مخاطب بیرونی بسنجیم.

وی افزود: ممکن است اقلام مورد اشاره دولت حجم کمی از منابع بودجه‌ای را درگیر کند و انتظارات جامعه و به ویژه افشار آسیب‌پذیر را تا حد اندکی تأمین کند ولی از منظر تبلیغاتی، گفته شود که «به سیاست ارز ترجیحی» بازگشتم. تاالبهامات این طرح رفع نشده و جزئیات بیشتری منتشر نشود، نمی‌توان کلاماً قضاوت کرد که منظور از عبارت «بازگشت ارز ترجیحی» در شرایط فعلی چیست و آیا اهداف غیر تبلیغاتی هم دارد یا خیر. ضمن اینکه از نظر حقوقی، دولت اختیار آوردن رقم جدید رد بودجه را ندارد و این کار نیاز به مجوز مجلس دارد. باید منتظر بود تا ببینیم چه اتفاقی می‌افتد.

وقتی هزینه بیش از فایده می‌شود

حیدری اضافه کرد: اصولاً سیاست‌گذاری درباره حذف نرخ ارز ترجیحی برای نهاده‌های دامی و کالاهای مصرفی ضروری و اساسی، از ابتدا هم مورد نقد جدی قرار گرفت و بسیاری از صاحب‌نظران گفتند که حذف آن به خصوص با شیوه دفعتی، مشکلات جدی ایجاد می‌کند. شاید این حذف یک مجموعه رانت را محدود کرد اما آثار آن بر نرخ کالاهای اساسی باعث شد هزینه این تصمیم از فایده آن بیشتر شود.

چرخه هولناک قیمت‌گذاری ارز

این کارشناس اقتصادی خاطرنشان کرد: همان‌نرخ ارز رسمی که مورد هدف بوده و عده‌ای به بهانه تثبیت آن از حذف ارز ترجیحی دفاع کردند، حفظ نشد. در نرخ دلار دیدیم که دلار توافقی با نرخ ۷۱ هزار تومان معامله می‌شود و ارز نیمایی دولتی نیز همان ۲۸ هزار تومان با فاصله بسیار زیاد است. شاماً با فاصله همان ۷۱ هزار تومان دلار توافقی و ۸۸ هزار تومان نرخ دلار آزاد نیز جلوی رانت حقیقی در بازار پول و ارز را نمی‌توانید بگیرید. واقعیت این است که مادر مدت کوتاهی نرخ ارز را برابر کردیم. بسیاری بر این باور هستند که با شوک قیمتی هرگز مشکل رانت حل نمی‌شود. فاصله میان نرخ‌ها در جامعه به قدری زیاد بوده و سرعت تغییرات بالا است که جامعه به‌طور اتوماتیک، رانت را تقویت می‌کند. از سویی سیاست تک‌نرخ کردن ورها کردن نرخ‌ها نیز به‌جران در جامعه می‌انجامد.

وی تصریح کرد: تغییر نرخ برابری ارز برای واردات برخی کالاها، امتاثر از رفتارهای مالی اقتصاد است. وقتی با پولی عامدانه توسط دولت افزایش یافته و حجم نقدینگی را به شکل فزاینده رشد می‌دهیم و نسبت نقدینگی و تولید کالا و خدمات، فاقد توازن است، مدام باید منتظر قیمت‌های جدید باشیم. وقتی قیمت‌ها مدام تغییر می‌کند، به‌طور طبیعی از صادر کننده کالا به‌وارد کننده کالا در بلندمدت تبدیل می‌شویم. این موضوع به ویژه زمانی توی چشم می‌زند که شما بخواهید نرخ ارز را ثابت نگه‌دارد. به‌طور طبیعی با افزایش این قیمت‌ها، دولت ناچار سراغ افزایش نرخ

بازگشت دوباره دولت به سیاست اختصاص ارز دولتی برای واردات کالا‌های اساسی

ارز ترجیحی؛ نسخه‌ای موقت و غیر شفاف‌بخش

منتظر باشیم و ببینیم که نرخ پیشنهادی دولت و وزارت کشاورزی برای ارز واردات اقلام اساسی چیست. فاصله این نرخ با نرخ ۲۸ هزار تومانی فعلی، تعیین‌کننده میزان تبعات این طرح است. ضمن اینکه میزان واردات اقلام تحت پوشش نیز باید با توجه به جزئیاتی مانند

حیدری: ریشه مشکل یعنی مخارج دولت، انضباط مالی و شوک‌های مدام قیمتی برای تأمین این مخارج باید حل شود تا بتوان از سیاست حمایتی مثل یارانه، کالابرگ، ارز ترجیحی و انواع سوبسیدهای حمایتی استفاده کرد

و تثبیت قیمت‌ها در بازار داخلی و مطابق با مصوبه مدیریت بحران وزارت جهاد کشاورزی، با نظر هیات دولت، ارز تخصیصی برای تأمین نهاده‌های دامی و واردات برخی کالا‌های اساسی مجدده به نرخ ترجیحی بازگشت. وی با تأکید بر واقع‌بینانه بودن و هماهنگ بودن این سیاست با سایر بخش‌های نظام ارزی و اقتصادی کشور و امکان اجرای آن گفت: هماهنگی‌های لازم برای تخصیص ارز از طریق معاونت بازرگانی وزارت جهاد کشاورزی صورت می‌گیرد و واردات در چارچوب نیازهای واقعی کشور انجام خواهد شد.

اما بازگشت به سیاست ارز ترجیحی، این سوال را در انداخته جامعه و به ویژه در میان کارگران شاغل و بازنشسته ایجاد می‌کند که «آیا این سیاست پایدار است و

بازار قرار است موقتی باشد؟»

واقعی یا تبلیغاتی؟

«علیرضا حیدری» کارشناس اقتصادی و نایب رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری در این زمینه می‌گوید: وقتی لایحه قانون بودجه به مجلس می‌آید، کلیه مصارف و نرخ‌ها در آن از پیش مشخص است. دولت برای هر ردیف، برنامه و رقمی از پیش دیده و در نتیجه تغییرات قیمتی در این برنامه، منابع دولت را دستخوش اعوجاج و تغییر می‌کند. به‌همین دلیل باید

رفضا سند آبادی

یکی دلایل رشد صعودی تورم کالا‌های اساسی مصرفی خانوار و به ویژه خانوارهای کارگری در سال‌های اخیر، حذف ارز دولتی یا ترجیحی بود که به این محصولات اختصاص می‌یافت تا با قیمتی کمتر وارد بازار شوند. در سال‌های گذشته، اختصاص ارز ترجیحی به واردات خوراک و نهاده‌های دامی، برخی اقلام و غلات و حبوبات پر مصرف و مواردی از این دست، از جمله اقدامات دولت برای کاهش هزینه خوراک‌ی سفره‌های مردم و به ویژه گروه‌های آسیب‌پذیر تر اقتصادی و فرودستان بود.

بروز جنگ اخیر ۱۲ روزه و گرفتاری بسیاری از شرکت‌ها و واحدهای اقتصادی در بحران پیگیری، موجب بروز شرایطی شد که ضرورت برقراری یک سیاست حمایتی جدید را بر جسته‌تر کرد. به همین دلیل است که اخیراً معاون وزیر کشاورزی دولت چهاردهم در اظهار نظری از بازگشت به سیاست ارز ترجیحی در برخی اقلام با چرخ‌سبز دولت سخن گفت. «وزیر فتحی» معاون برنامه‌ریزی وزارت کشاورزی از تصمیم دولت مبنی بر بازگشت به سیاست ارز ترجیحی در واردات نهاده‌های دامی و برخی کالا‌های اساسی خبر داده و گفت: با هدف پشتیبانی از امنیت غذایی کشور

گزارش

عضو شورای عالی کار:

حمایت از معیشت کارگران در شرایط ویژه برعهده حاکمیت است

بخشی اعظم تولید کشور بر عهده جامعه کارگری است. آنها در قالب‌های کارآردی، روزمزدی فصلی در حال فعالیت در حوزه‌های مختلف صنعتی و غیر صنعتی بوده تا خود کفایی و استقلال کشور در امر تولید تأمین شود. با وجود این تکلیف سنگین اما به لحاظ معیشتی سفره آنها کوچک است. این سفره کوچک در شرایط ویژه گاهی اوقات کوچک‌تر شده طوری که اگر تکلیف قانونی برای حمایت از آنها وجود نداشته باشد به‌طور قطع مشکلات بزرگی در جامعه رخ خواهد داد. به گزارش مهر، جنگ تحمیلی ۱۲ روزه، سبب شد تا نگرانی‌هایی برای تأمین معاش کارگران به وجود آید، در کنار اینکه با وجود جنگ، بسیاری از کارگران برای تأمین و پاسداشت امنیت غذایی باید در خطوط تولید با وجود تهدید جانی، فعالیت خود را ادامه می‌دادند. آسیب معیشتی کارگران روزمزد که بخش زیادی از آنها در صنایع خرد مانند صنعت کفش و... فعالیت دارند با همین‌طور کارگران ساختمانی سبب شده تا نگرانی‌هایی در این خصوص به وجود آید. آخرین جلسه شورای عالی کار به پیش از یک ماه قبل برمی‌گردد در حالی که باید ماهانه تشکیل شود. شرایط ویژه امروز ضروری می‌کند تا جلسه اضطراری تشکیل شده و موضوع امنیت شغلی کارگران و معیشت آنها در این موقعیت پیگیری شود. البته هفته گذشته وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی حبر از بسته حمایتی داده بودن اینکه جزئیات آن مشخص باشد.

احمد میدری در این خصوص بر لزوم حفظ قدرت خرید طبقات فرودست جامعه و تقویت برنامه‌های حمایتی برای دهک‌های پایین با همکاری ریزه‌بینی به مجلس تأکید کرد. میدری

خبر

کارزار سراسری معلمان بابیش از ۱۵۰ هزار امضا به راه افتاد:

«فوق العاده خاص» حق فرهنگیان است

۲۵ هزار امتیاز) برای معلمان کشور لحاظ شود. در این کارزار آمده است: ما جمعی از معلمان، فرهنگیان و بازنشستگان آموزش و پرورش کشور، جهت بهبود معیشت فرهنگیان و با توجه به تصویب فوق العاده خاص برای کارکنان دولت، خواهان آن هستیم که این امتیاز به صورت کامل و بدون تبعیض برای معلمان کشور لحاظ شود. سال‌هاست که حقوق معلمان با هزینه‌های زندگی، فاصله‌ای نگران‌کننده دارد. با وجود اجرای طرح رتبه‌بندی، همچنان حقوق بسیاری از معلمان زیر خط فقر رسمی است و ادامه این وضعیت، بر کیفیت آموزش و انگیزه شغلی تأثیر منفی گذاشته است. در ادامه این کارزار آمده است: از آنجایی که هدف اصلی برقراری فوق العاده خاص، عدالت در پرداخت‌ها و نگهداشت نیروی انسانی است و با توجه به گزارش‌های رسمی، فرهنگیان پایین‌ترین دریافتی را بین تمام کارکنان دولت دارند لذا ما امضاکنندگان این کارزار از مسئولان مربوطه می‌خواهیم که در تخصیص امتیازات فوق العاده خاص، عدالت برقرار شده و سهم فرهنگیان با سقف کامل ۲۵۰۰۰ امتیاز محاسبه شود. ما برای حفظ عزت شغلی معلم تا تحقق این خواسته، از پای نخواهیم نشست.

بیش از ۱۵۰ هزار نفر از معلمان، فرهنگیان و بازنشستگان آموزش و پرورش کشور در نامه‌ای سرگشاده خطاب به رئیس جمهور، وزیر آموزش و پرورش و رئیس سازمان برنامه و بودجه، نسبت به عدم اختصاص ۲۵ هزار امتیاز فوق العاده خاص به معلمان اعتراض کردند. به گزارش ایلنا، فرهنگیان کشور در کارزاری که در پلتفرم کارزار منتشر کردند، خطاب به دولت گفتند: با توجه به تصویب فوق العاده خاص برای کارکنان دولت، خواهان آن هستیم که این امتیاز (تاسقف